

Sygn. akt VIII Gz 208/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Sędziowie: SSO Piotr Sałamaj

SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

w dniu 28 marca 2013 w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa Odlewnia (...) Spółdzielni Pracy z (...) w L.

przy udziale (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2012, w sprawie o sygnaturze XI GNc 887/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 27 czerwca 2012 roku, po rozpoznaniu skargi pozwanej na postanowienie referendarza sądowego z dnia 29 maja 2012 roku, sprostował oznaczenie strony pozwanej w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 kwietnia 2012 roku przez uzupełnienie brzmienia firmy pozwanej o słowa: spółka komandytowa. W uzasadnieniu stwierdził, że błędne oznaczenie pozwanej nie było zgodne z treścią pozwu, a nadto z faktur załączonych do pozwu wynika, że chodzi o (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w S., tym samym zachodzi przesłanka do sprostowania nakazu zapłaty na podstawie art. 350 § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła zażalenie na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie. Stwierdziła, że nakaz zapłaty z dnia 27 czerwca 2012 roku został wydany przeciwko niewłaściwemu podmiotowi i wyłącznie jemu doręczony. Dopiero postanowienie referendarza sądowego z dnia 29 maja 2012 roku zostało doręczone spółce komandytowej, która wcześniej nie otrzymała pozwu ani nakazu zapłaty, to zaś narusza jej prawo do obrony.

W odpowiedzi na zażalenie powódka podniosła, że jej intencją było wniesienie pozwu przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. Także dokumenty dołączone do pozwu wskazują na tego przeciwnika procesowego powódki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Z zażalenia wniesionego przez pozwaną wynika, że kwestionuje ona doręczenie nakazu zapłaty, którego dotyczy sprostowanie. Pozwana podniosła też, że nie otrzymała pozwu.

Abstrahując od oceny trafności tych zarzutów trzeba zauważyć, że dopuszczalność sprostowania orzeczenia na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. nie zależy od tego, czy doszło do należytego doręczenia orzeczenia, którego dotyczy sprostowanie, a jeżeli tym orzeczeniem jest nakaz zapłaty, to od tego, czy doręczono również pozew pozwanemu. O ile do należytego doręczenia nie doszło, to sprostowanie orzeczenia, którego nie doręczono stronie, nie konwaliduje wadliwości doręczenia.

Tym samym zarzuty zażalenia, choćby trafne, nie podważają trafności zaskarżonego orzeczenia, a sprostowanie nie zamyka skarżącej drogi do podnoszenia zarzutów w sprawie wadliwości doręczenia pozwu i nakazu zapłaty. Trzeba zauważyć, że skarżąca sama przyznała w zażaleniu, że nakaz zapłaty został wydany przeciwko nieprawidłowemu podmiotowi. Pozwana nie zaprzeczyła, że to ona jest właściwym podmiotem. Rację ma Sąd Rejonowy, czemu pozwana zresztą nie zaprzeczyła, że dołączone do pozwu dowody pisemne, a w szczególności zamówienia i faktury VAT, wyraźnie wskazują na podmiot, którego firma brzmi jak wskazana w nakazie zapłaty, ale dopiero po jego sprostowaniu zaskarżonym postanowieniem.

Trzeba zauważyć, że sprostowanie nakazu zapłaty poprzez uzupełnienie brzmienia firmy strony pozwanej, stosownie do wskazania w pozwie i treści załączników do pozwu, było niezbędne również dlatego, że wskazanie niepełnego brzmienia firmy pozwanej, a przy tym sugerującego inną formę spółki handlowej niż podana w pozwie, i wynikająca z dokumentacji sprawy, było niezgodne z intencją sądu. Nakaz zapłaty jest wydawany tylko wówczas, gdy odzwierciedla treść pozwu w zakresie wskazania stron oraz określenia żądania. Gdyby sąd uznał, że pozwany ma inne oznaczenie niż w pozwie, to do wydania nakazu zapłaty nie mogłoby dojść.

Niedokładność w oznaczeniu strony należy do omyłek podlegających sprostowaniu na podstawie art. 350 § 1 k.p.c., pod warunkiem, że istnienie oczywistej omyłki wynika z oceny zakresu podmiotowego i przedmiotowego rozstrzygnięcia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 roku, V CK 758/04). Tak właśnie jest w niniejszej sprawie. Z treści pozwu i załączonych doń dokumentów wynika, że pozwaną jest spółka komandytowa, której firma zawiera oznaczenie wspólnika będącego spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Sprostowanie nakazu zapłaty wydanego na skutek pozwu sankcjonuje rzeczywisty stan rzeczy.

Reasumując, zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, zatem zażalenie uczestnika należało oddalić jako bezzasadne na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Kądziołka SSO Leon Miroszewski